

VELKOMMEN, LIV (ingvar hovland)

Der e framtid i knoppen på kvist
og liv onna snø.
Og når tie e inne te sist,
forvandles et frø.
I en vekkgjømde liden kokong
ska underet skje.
Her får vingene rette fasong,
og fargan' blir te.
I et hylster i skjul inni løvet
bjynne sommerfogl-hjerta å slå.
Det vil ud, det vil stiga frå støvet.
Det vil løfta seg opp mod det blå.

Refr.:

Velkommen, liv! Nå e eg klar, eg.
Velkommen, liv! Nå komm' eg og tar deg.
Eg tar deg i favn. - Takk som byr!
Eg løfte vingene - og flyr!

Der e styrke i skjøraste siv
te løfta seg opp.
Der e håb når der ennå e liv
i sjel og i kropp.
Det va mørkt i min verden eigong.
Eg va i et skall.
Eg va fremmande i min kokong,
men kjende et kall,
som et skrig frå mitt innerste indre:
Eg vil ud! Eg vil alle ska se
at eg tar 'kje te takke med mindre
enn å vær den eg egentlig e.

Refr.: Velkommen, liv!...

Du kan fort roda hjerta ditt vekk
i skogen av krav.
Og den veien du halvhjerta gjekk,
kan bli deg ei grav.
Den som leve i løgnen, han fryse.
E du ærlige, puste du fritt.
Når du e den du e, ser du lyset,
for du leve et liv som e ditt.

Refr.: Velkommen, liv!...